

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא- key:	

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב		
הכל חייבים במקרא מגילה, כהנים לויים וישראלים.												■	◇		
פשיטא												ז			
לא צריכא ליבטיל עבודתם וכדבר יהודה אמר שמואל												!			
כהנים בעבודתם ולויים בדוכנן וישראל במעמדן, מבטלין עבודתם ובאין לשמוע מקרא מגילה.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:											■	!	◇	
הכל חייבין בזימון, כהנים לויים וישראלים.												■	◇		
פשיטא												ז			
לא צריכא דקאכלי קדשים, סד"א: (שמות כט) ואכלו אותם אשר כופר בהם אמר רחמנא, והא כפרה היא, קמ"ל: (דברים ח) ואכלת ושבעת אמר רחמנא, והא איתנהו.												!	◇		
הכל מצטרפין לזימון, כהנים לויים וישראלים.												■	◇		
פשיטא												ז			
לא צריכא דקאכלי כהנים תרומה או קדשים וזר קאכיל חולין, סד"א: הואיל ואי בעי זר למיכל בהדי כהן לא מצי אכיל - אימא לא ליצטרף, קמ"ל: גמי דזר בהדי כהן לא מצי אכיל, כהן בהדי זר מצי אכיל.												!	◇		
הכל מעריכין, כהנים לויים וישראלים.												■	◇		
פשיטא												ז			
לא נצרכא אלא לבן בוכרי	רבא:											!	◇		
העיד בן בוכרי ביבנה: כל כהן ששוקל אינו חוטא	דתנן: ר' יהודה - [בן בוכרי]											■	!	◇	
לא כן, אלא כל כהן שאינו שוקל חוטא, אלא שהכהנים דורשין מקרא זה לעצמן: (ויקרא ו) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל, הואיל ועומר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו הם, היאך הם נאכלין.	אמר לו רבן יוחנן בן זכאי:											■	!	◇	
ולבן בוכרי גמי, כיון דלכתחילה לא מיחייבי לאיתויי, כי מייתי גמי חוטא הוא, דקא מעייל חולין לעזרה												ז	!		
דמייתי להו ומסר לצבור												!	!		
סד"א: הואיל וכתבי (ויקרא כז) וכל ערכך יהי בשקל הקדש, כל דאיתיה בשקלים אית' בערכין, והני כהנים הואיל וליתנהו בשקלים ליתנהו בערכין, קמ"ל.												!	!	◇	
האי וכל ערכך, לכל ערכין שאתה מעריך לא יהו פחותין מסלע הוא דאתא	א"ל אביי:											ז			
איצטריך, סד"א: הואיל וכתבי (במדבר יח) ופדויו מכן חדש תפדה בערכך, כל דאיתיה בפדיון הבן איתיה בערכין, והני כהנים הואיל וליתנהו בפדיון הבן ליתנהו בערכין, קמ"ל.	אלא אמר אביי:											!	!	◇	
אלא מעתה, גבי איל אשם דכתיב: (ויקרא ח) ואת אשמו יביא לה' איל תמים מן הצאן בערכך, ה"נ דכל דאיתיה בערכין איתיה באיל האשם, טומטום ואנדורוגינוס דליתנהו בערכין ליתנהו באיל האשם	א"ל רבא:											ז			
איצטריך, סד"א: הואיל וכתבי (ויקרא כ"ז) והעמידו לפני הכהן - ישראל לפני כהן ולא כהן לפני כהן, קמ"ל.	אלא אמר רבא, ואיתימא רב אשי:											!	!	◇	
נערכין - לאתויי מנוול ומוכה שחין.												■	◇	<	
מנה"מ?												^			
בערכך - להביא ערך סתם	דה"ר:											■	!	◇	
ד"א: בערכך - ערך כולו הוא נתון ולא ערך אברים												■	!	◇	
יכול שאני מוציא אף דבר שהנשמה תלויה בו?												ז	■	!	◇
ת"ל: נפשות												!	■	!	
נפשות - ולא המת												■	!	◇	
אוציא את המת ולא אוציא את הגוסס?												ז	■	!	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ת"ל: (ויקרא כז) והעמידו והעריך, כל שישנו בהעמדה ישנו בהערכה, וכל שאינו בהעמדה אינו בהערכה												!
ד"א: נפשות - אין לי אלא אחד שהעריך אחד, אחד שהעריך מאה מנין? ת"ל: נפשות												!
דבר אחר: נפשות - אין לי אלא איש שהעריך בין איש בין אשה, אשה שהעריכה איש, אשה שהעריכה אשה מנין? ת"ל: נפשות												!
ד"א: נפשות - לרבות מנוול ומוכה שחין, שיכול נדר בערכך, כל שישנו בדמים ישנו בערכין וכל שאינו בדמים אינו בערכין? ת"ל: נפשות												!
(ויקרא כז) והיה ערכך - לרבות טומטום ואנדרוגינוס לדמים, שיכול נדר - בערכך, כל שישנו בערכין ישנו בדמים וכל שאינו בערכין אינו בדמים? תלמוד לומר: והיה ערכך הזכר, זכר - ולא טומטום												!
בערכך - לרבות ערך סתום.	אמר מר:											!
מאי ערך סתם?												^
האומר ערך סתם עלי - נותן כפחות שבערכין, וכמה פחות שבערכין? שלשת שקלים.	דתניא:											!
ואימא: חמשים												!
תפשתה מרובה לא תפשתה, תפשתה מועט תפשתה.												!
ואימא: שקל, דכתיב: (ויקרא כז) וכל ערכך יהיה בשקל הקודש												!
ההוא בהשג יד הוא דכתיב.												!
ואלא קרא למאי אתא?												!
לומר, שאינו נידון בהשג יד	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											!
מאי טעמא?												^
כמפרש דמי.												!
נידון בהשג יד.	א"ד-רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											!
פשיטא												!
מהו דתימא כמפרש דמי, קמשמע לן.												!
ד"א: בערכך - ערך כולו הוא נותן, ואינו נותן ערך דמי אברים.												!
והא אפיקתיה לערך סתם												!
קרי ביה ערך בערכך.												!
יכול שאני מוציא דבר שהנשמה תלויה בו? תלמוד לומר: נפשות												!
נפשות - ולא את המת.												!
והא אפיקתיה												!
קרי ביה נפש נפשות.												!
אוציא את המת ולא אוציא את הגוסס?												!
תלמוד לומר: (ויקרא כ"ז) והעמידו והעריך.												!
אי הכי, מת נמי תיפוק לי מוהעמיד והעריך												!
הכי נמי												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואלא נפש נפשות למה לי?											ז	ד:
כדבעינן למימר קמן. ד"א: נפשות - אין לי אלא אחד שהעריך אחד, אחד שהעריך מאה מנין? ת"ל: נפשות											!	ד:
ד"א: נפשות - אין לי אלא איש שהעריך בין איש בין אשה, אשה שהעריכה איש ואשה שהעריכה אשה מנין? ת"ל: נפשות											!	ד:
דבר אחר: נפשות - להביא מנוול ומוכה שחין.											■	ד: <
והא אפיקתיה להנך											ז	ד:
הנך לא צריכי קרא											!	ד:
מ"ט?											^	ד:
כי שקול הוא ויבואו כולם, כי איצטריך קרא - למנוול ומוכה שחין הוא דאצטריך.											!	ד:
(ויקרא כז) והיה ערכך - לרבות טומטום ואנדרוגינוס לדמים.											■	ד: <
דמים למה לי קרא? לא יהא אלא דאמר דמי דיקלא, אילו אמר דמי דיקלא, מי לא יהיב?											ז	ד:
לומר שנידון בכבודו, סד"א: נדר בערכך כתיב, כל שישנו בערכין נידון בכבודו, וכל שאינו בערכין אינו נידון בכבודו. קמ"ל.	רבה:										!	ד:
ודלא איתיה בערכין מי נידון בכבודו?	א"ל אביי:										ז	ד:
ראש עבד זה הקדש - הוא והקדש שותפין בו, ראש עבד מכור לך - משמנין ביניהם ראש חמור זה הקדש - הוא והקדש שותפין בו, ראש חמור מכור לך - משמנין ביניהם ראש פרה מכור לך - לא מכר אלא ראשה של פרה, ולא עוד, אלא אפילו ראש פרה הקדש - אין להקדש אלא ראשה	והתניא:										■	ד:
דהא מזדבן רישא דתורא בבי טבחא	וא"ר פפא:										■	ד:
והא חמור ופרה ליתנהו בערכין, ואין נידון בכבודו											ז	ד:
וליתעמיך, תיקשי לך עבד, דאיתיה בערכין ואין נידון בכבודו? - אלא לא קשיא: הא בקדשי מזבח, הא בקדשי בדק הבית.											!	ד:
במאי אוקימתה? בקדשי מזבח											ז	ד:
ולא עוד, אלא אפי' אמר ראש פרה זו הקדש - אין להקדש אלא ראשה,	אימא סיפא:										■	ד:
אמאי? תפשוט קדושה בכולה											ז	ד:
האומר רגלה של זו עולה - יכול תהא כולה עולה? תלמוד לומר: (ויקרא כז) כל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש, ממנו קודש ולא כולה קודש, יכול תצא החולין? ת"ל: יהיה, בהוייתה תהא, הא כיצד? תמכר לצורכי עולות, ודמיה חולין חוץ מדמי אותו אבר שבה, דברי ר"מ	מי לא תניא: [ר"מ]										■	ד:
מנין לאומר רגלה של זו עולה שכולה עולה? תלמוד לומר: כל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש, לרבות את כולה	רבי יהודה ורבי יוסי ור"ש:										■	ד: